

nyilttéri cikkek soron-
kint 10 krért. közöltetnek.

SZEKELYFOLD

Egy évre . . .	6 frt — kr
Fél évre . . .	3 frt — kr
Negyed évre . .	1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre	8 frt — kr
<i>Egyes szám ára 6 kr</i>	

Hirdetések díja:
minden egyhasábos gar-
mond-sorért vagy annak
térfogatáért 4 krajczár.
Hivatalos hirdetések külön ará-
bály szerint számítottak.
Ezenkívül minden beírtá-
tásnál 30 krajczár helyleg
díj fizetendő.

Mielőtt a múlt év eseményeivel foglalkoznám, nem mulaszthatom egy általános tekintetet vetni az országos veres-kereszt egylet múlt évi működésére már csak azért is, hogy ha némelyek ezen igazán humánus egyesület valódi czéljaival nem lennének tisztában, közvetlen tényekből ismerjék meg, hogy minő hivatata van a veres-kereszt egyletnek s hogy vajjon azon szíj eszme, mely zárló-jára felirva van, megérdemli-e a magyar társadalom pártfogását s hogy mi — ama nagy egészek egy kis része — jó dolgot művelünk-e, midőn az egylet eszméjét vidékünkön régi fényében fenntartani iparkodtunk. A múlt év, tisztelt közgyűlés, egy nagy csapással látogatta meg hazánkat. Ez a cholera volt, mely a tengerparti városokon végig dúlván, mult őszen, mint vi lánc csapott le szép fővárosunkra, és rombol azóta s rombol ma is. Én mikor a vész kitört, s midőn hatóságok s társadalom elrémülve látták a bajt, ki adta meg az első segílyt? A veres-kereszt egylet! Az az igaz emberbaráti szeretet, mely bátor szívvel keresi fel a harczszepőt, hogy a megsebesült harcosokat megmentse, nem félt a ragály fészekét is felkeresni, hol nyomor és halál lakik, saját életét kockáztatja, hogy a másét megmenthesse! Vagy beszéljek ama nemes agitációiról, melyet az egylet a felvidéki inségesek érdekében kifejtett. A valódi emberbaráti szeretetnek igazán szép megnyilatkozása volt ez! Éljen az a veres-kereszt egyesület, melyek czélját sokan nem értik, sokan föltre értik és még többen nem akarják érteni. Mi legyünk büszkéek, hogy e magasztos czélú egyletnek tagjai lehetünk s tegyünk meg mindent, hogy az anyaeegylethez méltóak legyünk. Legyen egyik legfőbb törekvésünk az, hogy a veres-kereszt eszméje — mint a legtisztább humanizmus kifejezése — társadalmunk minden rétegét hassa át, s hogy azon fiokok — melyek választmányunkhoz tartoznak — ne csak éljenek, hanem működjenek is, mert meg vagyok győződve, hogy nincs az országban egyetlen vidék, melynek annyi oka lenne a hála, mind a miénk, mely kezdettől fogva annyi jót élvezett a központtól. És ezen felül azt a csekély áldozatot, melyet évenként hozunk, nem adjuk idegen, távol fekvő célra, hanem adjuk a mi kórházunknak, mely eddig annyi üdvös szolgálatot tett e vidéknek. És mégis — fájdalom — én nem látok utóbbi időkben vidékünkön oly lelkesültséget, minőt a czél magasztos voltánál fogva várni lehetett, nem látom azt az örvendést tevékenységet, mely társadalmunkat kezdetben mozgásba hozta. Bizonyos fásultság, bizonyos érzéketlenség vett erőt fiók-jainkon, melyet még a központból kisugárzó fény sem képes eloszlatni. Én, a ki láttam az első évek pezsgő életét, a mai rendtelenséget is csak periodikus jelenségnek tartom s hiszem, hogy

mostani nyugalmat is nem sokára kettőzött tevékenység váltja fel.

Ezeknek előre bocsátása után a választmányunkhoz tartozó fiók-egyesületekről következőket jelenthetem.

Választmányunknak múlt évben 10 fiókja volt u. m.:

1. A k.-vásárhelyi fiók 6 alapító, 4 10 frtos rendes, 274 egy frtos rendes, 68 rendkívüli összesen 352 taggal;

2. Al-feltorjai fiók 1 alapító, 14 egy frtos rendes, összesen 15 taggal;

3. Al-felcsernátoni fiók 2 alapító, 10 egy frtos rendes, összesen 12 taggal;

4. Orbai járási fiók 5 alapító, 107 egy frtos rendes, 11 rendkívüli, összesen 123 taggal;

5. Osdolai fiók 15 egy frtos rendes.

6. Bereczki fiók 12 egy frtos rendes, 2 rendkívüli, összesen 14.

7. A sömesei 20 egy frtos rendes és rendkívüli, összesen 21.

8. A karatna-volál-feltorjai 14 egy frtos rendes, 1 rendkívüli, összesen 15.

9. A dálnoki 3 tiz frtos rendes, 37 egy frtot rendes, 16 rendkívüli, összesen 53 taggal.

10. Az esztelneki 14 taggal.

Ezek szerint van választmányunknak 10 fiókja, 14 alapító, 7 tiz frtos rendes, 503 egy frtos rendes, 96 rendkívüli, összesen tehát 620 tagja.

E tekintélyes szám mindenesetre elég arra, hogy az emberben örvendetes érzelmeket keltsen, azonban van a dolognak árnyoldala is, hogy a múlt évben befolyt jövedelem sehogy sem áll arányban a tagok jelentékeny számával. Minden fióknál hanyatlás, visszaesés tapasztalható. Ne legyünk azonban pesszimisták, annyi fényes eredmény után nem szabad elcsüggednünk, s remélünk kell a jobbat.

A mi a fiókok egyleti életét illeti, erről sincs mit mondanom, mert mindenesetre sokkal jobb hallgatni, mind kellemetlent mondani, de azt hangsúlyoznom kell, hogy egy hatalmas társadalmi akcióra volna szükség, mely feltárná az alvó tevékenységet, mert régi tapasztalati tény az, hogy népként elvont eszmékért csak úgy tud lelkesülni és cselekedni, ha valamely dolog képzelését mozgásba hozza. Nem áll módomban konkrét tervet adni, de hiszem, hogy elnök bárónó s a választmány intézői köröi meg fogják találni a módot, hogy a szunnyadozó tevékenység új életre ébredjen.

Ezek után a veres-kereszt egylet által segélyezett Rudolf kórházról 1892. évi jelentésemet következőkben teszem meg:

Kórházunk a múlt évvel 8-ik évi pályafutását végezte be s ha visszatéintünk a multra, benyomások csak örvendetesek lehetnek. Mindig és mindenben a legteljesebb siker koronázta törekvéseinket. Az emberi munka a szerencsével párosulva nem remélt eredményeket idézett elő és má már kórházunk jelentékeny alap-vagyonnal rendelkezik, kitűnő hírnévnek örvend s legteljesebb mértékben gyakorolja az igazi humanizmust.

A mai korban tisztelt közgyűlés, midőn a rohamosan haladó civilizáció s a fejlett életviszonyok kinövésai ezer bajjal, betegséggel támadják meg az emberi társadalmat s midőn hazánk szomorú egészségügyi viszonyai el nem odázható országos kérdéssé tévék közegészségügyünk javítását s midőn szakemberek körében és törvényhozó testületeken naponként emelkednek hangok, melyek közegészségügyünk gyökeres javítását sürgetik, igazán áldás egy vidékre egy olyan kórház, mint a miénk, mely kivétel nélkül mindenkiel szemben önzetlenül gyakorolja a humanizmus kötelességét.

Kórházunk egy népes magyar vidék központján nemcsak emberbaráti, hanem hazafias missziót is teljesít, mert minden egy emberrel, egy magyarral, egy székely emberrel menthetünk meg a hazának s minden kigyógyított beteggel egy munkás kezét adtuk vissza az országnak.

Hosszas dolog volna részletesen felsorolni mindazon előnyöket, mik kórházunkból a vidék közegészségügyére báruulnak s csak annyit kívántam megjegyezni, hogy a kórház áldásos hatását nem lehet sem számokban közvetlen eredményekben, kézzel fogható tényekben kimutatni, annak üdvös hatása folytonos, láthatatlan s csak későbbi idők statisztikájában nyilatkozik. Azért tisztelt közgyűlés, most midőn azért jöttünk össze, hogy egy újabb év munkálkodásáról beszámoljunk, lelkesítsen mindnyájunkat azon gondolat, hogy annyi munka, annyi emésztő gond után létesült intézetünk, nemzeti és társadalmi életünk egy igen fontos tényezője s hogy az alapvagyon gyarapítására befolyt minden fillér nem csak a keresztényi szeretet oltárára letett áldozat, hanem egyszersmind egy nagy nemzeti célt szolgál.

Ezen általánosságok előre bocsátása után, mielőtt a száraz számadatok felsorolásához fognék, egy igen fontos körülményre kell a tisztelt közgyűlés figyelmét felhívni, arra t. i., hogy ezen évben egy új korszak nyílik meg kórházunk életében: az önállóság korszaka. Hogy ezen kifejezést

világosabbá tehessem, szükséges egy rövid pillantást vetni a multra, mely ugyan sokszor volt jelentésem rendben megírva, de ismétlése jövőendő célunk s működésünk körvonalozására szükséges. Mindnyájan tudjuk, hogy intézetünk ezelőtt 8 évvel, az eszme újdonságával hatva, társadalmunk nagymérvű áldozatkészsége mellett kezdette meg pályafutását, de a mi az elhíntet magot életre keltette s a mi ezen életet biztosította, az a vereskereszt-egylet erkölcsi és anyagi segélye volt. A legteljesebb mértékben méltányolva azt a kitartó munkát, melyet egyesek az intézet érdekében kifejtettek, még is hálás szóval kell beismernünk, hogy a vereskereszt-egylet adta meg intézetünknek azt a fenomenális sikert. Hogy mit adott nekünk ezen egylet 9 év alatt, röviden felsorolom. Kaptunk 3 évig évenként 1200 frtot, 3 évig 800—800 frtot s 3 évig 400—400 frt évi segélyt, kaptunk a vereskereszt Kézdi-Vásárhely városi és vidéki választmányához tartozó összes tagdíjakat, kaptunk jól képzett ápolónőket s ezek közül egyiknek a fizetését is az egylet fedezte s végül kaptunk mindig jó tanácsot s pártfogást, melyre ifjú intézetünknek különösen kezdetben oly nagy szüksége volt. És tisztelt közgyűlés ez a segély f. évi december hó végével lejár! S intézetünknek ezután saját erejéből kell fenntartania magát. Ha intézetünk pályafutását az emberi élethez hasonlítjuk, az elmúlt 9 évet úgy tekinthetjük, mint egy boldog gondatlan ifjúságot, melyet egy gondos, szerető gyám vezérel és őriz és sokak áldozatkészsége szépít meg. Az évek elrepültek s bekövetkezett az önállóság korszaka az ő ezerféle létfenntartási gondjaival. Kórházunknak nincs többé kire támaszkodnia, saját maga emberségéből kell megélnie! S mi, kik a kórház ügyeit vezetjük, a jelen pillanatban nem tehetünk jobbat, mint hálás szívvvel mondani köszönetet a vereskereszt-egyesületnek a multért, kifejezve azon reményünket is, hogy vajha az egylet központi igazgatósága még legalább 3 évre megadná az eddig oly nagylelkűen adott segélyt és lehetővé tenné, hogy intézetünk még pár évig — míg a szükséges tőkét összegyűjtheti — a vereskereszt egylet alatt folytathassa működését. Mondja ki a tisztelt közgyűlés, hogy a segély megvonása esetében a Kézdi-Vásárhely városi és vidéki választmányának további fenntartása illuzióz-russá válik s ezen oly sok munkával szervezett nagy és díszes egylet vidékünkön romba dől, míg ellenben a jelenben is csekély összegre redukált segély s az egylet neve mindig elegendő lesz a választmányt régi fényében fenntartani. A központnál e pár száz forint alig jöhet tekintetbe, míg nálunk ez életkérdés. És nemcsak az anyagi segély bir fontossággal, hanem különösen azon megbecsülhetlen erkölcsi előny, mely a vereskereszt egylettel való összeköttetésekéből intézetünkre hárul.

A legmélyebb és legőszintébb hálával emlékezve vissza arra, hogy a központi igazgatósá-gunk ugy szorra lételet köszönheti s hogy 9 év alatt sohasem kapva tőlünk semmit, mindig bő kézzel adott, kérjük a központi igazgatóságot, hogy ne vegye szerényletségné, ha ismét ké-réssel járulunk elébe s mentsen ki minket azon tiszta szándék, hogy a vereskereszt-egyesület és intézetünk érdekében tesszük ezt. Ezekben kívántam a tisztelt közgyűlés figyelmét felhívni s egy-uttal tisztelettel ajánlatba hozni, hogy a kórház egyesület közgyűlése külön folyamodást intézzzen a vereskereszt-egyesület központi igazgatósághoz a segély és jelleg további megadása iránt.

Van még egy nem kevésbé fontos körülmény, mely kórházunk vagyoni viszonyait felette közelről érinti: ez a gyógydíjak felhajtása. Kötelességemnek ismerem ezt is a tisztelt közgyűlés tudomására hozni. Kórházunk kezdettől fogva 2 ingyenes ápolási napot engedélyezett a vagyon-talan betegek részére, mi számokban kifejezve, 365 frt évi elengedett gyógydíjnak felel meg. Ezen kívül az egyéb ápolási díjak felhajtását minden egyes esetben megkísérlettem, azonban az utóbbi években oly nagy mennyiségben érkeznek be a gyógydíjak behajthatlanságát igazoló szegénységi bizonyítványok, hogy azokat a közgyűlés tudomása nélkül, egyszerűen törölni, nem érzem magamat feljogosítva. A elmúlt 2 évben összesen 1572 frt 50 kr. gyógyköltség felhajtatlansága igazoltatott szegénységi bizonyítvánnyal. Ez tisztelt közgyűlés anyagi viszonyainkhoz mérten akkora összeg, minőt a humanizmus érdekében áldozatul nem hozhatunk. Elérkezettnek tartom tehát az időt, hogy e tekintetben is tegyük meg a szükséges lépéseket. Ezen kérdéssel elnök bárónó vezetés alatt az igazgatóság már foglalkozott a múlt évben is s akkor alapos megfontolás után azon megállapodásra jutott, hogy tekintve a kórház kielégítő anyagi helyzetét, nem tartja egyelőre szükségesnek az illető községke beteg ápolási alapját igénybe venni, amde az évek folytán felszaporodott nagy összeg kötelességünk ké teszi megtenni a kellő lépéseket, hogy az egyeseken

fel nem hajtható gyógyköltségeket a községek fizessék meg. E tárgyban az intézet jogi tanácsosa is adott véleményt s ennek alapján tisztelettel ajánlom a tisztelt közgyűlésnek, hogy bizza meg, illetőleg kérje fel elnök bárónót, miszerint tegyen kérdést a belügyminiszter úrnál az iránt, hogy vajjon kórházunk bir-e azonos jogokkal, miket az 1875 évi IV. t. cz. a nyilvános jellegű kórházaknak biztosít, hogy t. i. mindazon ápolási költségeket, miket egyeseken szegénységük folytán felhajtani nem lehet, a törvényhatóság az illető község beteg ápolási alapjából megfizetni köteles, mert igaz ugyan az, hogy intézetünk magánosok által felállított magánkórház, de viszont igaz az is, hogy kezdetül fogva nyilvánosan működött, t. i. kivétel nélkül minden beteget felvett, ha csak hely volt s nem tekintve polgári és vagyoni állapotra, mindenkiel szemben egyformán gyakorolta a humanizmus kötelességeit, jogos és méltányos tehát, hogy intézetünk a nyilvános kórházak kedvezményében részesüljen. Ha e tekintetben a belügyminiszter ur válasza tagadót lenne — kéresek fel tisztelettel elnök bárónót, hogy ismert buzgósságával s tekintélyével hasson oda, hogy a nyilvános jelleg s az azzal járó jogok megadassanak. S ha egy tekintetben nem érünk célt, akkor kénytelenek leszünk tisztelt közgyűlés, működésünket redukálni, vagy is korlátozottabb számban és a fizető képességre való tekintettel venni fel a betegeket, mert mi a humanizmus csak oly határok között gyakorolhatjuk, miket anyagi viszonyaink kijelölnek. Egy magán kórház működési körét összevonhatjuk, vagy kiterjesztheti a szerint, a mint alapvagyon az megengedi s így is hasznos és üdvös szolgálatokat tehet, de sohasem kockáztathatja azt az alapvagyon, mely fenntartására szolgál. Jelenleg e tekintetben veszély nem fenyeget tisztelt közgyűlést, mert hát eddig minden évben szaporodott tökének, de jövőre nézve, ha a vereskereszt egylet segélye, s a választmány utján tagdíjakból befolyt jövedelem kimarad s mikor egészen magunkra leszünk utalva s ha végül nem leszünk szerencsések a nyilvános jelleggel járó jogokat megnyerhetni, mulhatlanul szükséges a legnagyobb körültekintéssel eljárni. Szükségesnek tartottam ezeket azért is elmondani, mivel tudomásom van arról, hogy ugy egyesek, mint községek köréből merülnek fel panaszkok, hogy intézetünk egyes betegek felvételét megtagadta. Ez tisztelt közgyűlés eddig csak azon esetben történt meg, ha nem volt hely, de jövőre — ha fennemlített körülmények bekövetkeznek — bizonyára gyakrabban fognak előfordulni, feltéve, ha a tisztelt közgyűlés nézetimet elfogadja s utasítást ad, hogy a kórház működése annyira redukáltassék, mennyire anyagi viszonyai megengedik.

Ezeknek előre bocsátása után a részletekre térek, egyenkint felsorolva mindazon eseményeket, mik kórházunk életére jelentékenyebb befolyással valának.

(Vége következik.)

„Erzsébet“-árvaházunk bálja.

K. Vásárhelyt, 1893. febr. 6-án.

A dermesztő hideg mindent megfagyalt, csak a nemesen érző szívek melegét nem volt képes megemmisíteni. Ezt bizonyítja ama fényes sikerű estély, mely árvaházunk javára folyó év február 4-én rendeztetv.

A háromszékűarmegyei „Erzsébet“ árvaleánynevelő-intézetet mint a humanitás, élő bizonyítékát tartja fenn a saját jószántából adott fillérekkel e megye közönsége. A gazdag 1000 frtos adománya éppen oly becses bir ez intézet alapvagyonában, mint a szegény 10 kros ajándéka. Az intézet nem csak a védtelen árvák nevelésére, tanítására fordít kiváló gondot, hanem kitűnő berendezésű női ipariskolájában mintaszerű szaképzést nyújt a város és vidék haladói vagyó leányövéndékeinek is.

Egyszerű, áldást osztó munkáját, ha nem is hirdetik fényes falragaszokban: ismerik azt mindazok, kik ez intézetet létesítették és iránta ma is szeretettel viseltetnek.

Az intézet élén álló áradhatatlan elnök bárónó mellett erős oszlopként áll a vagyonkezelő bizottság, mely nem csak a meglevő alapot megőrizni, hanem azt évről-évre gyarapítani is törekszik.

E bizottság ügybuzgó, nemesleblű elnöke dr. Bánffy Zsigmond vállalta magára az ideál ren-dezés nehéz terheit. Azonban a teher könnyűvé és gyönyörűséggé vált az által, hogy szerencsések lehettek a társelnöki tiszt elvállalására dr. Szacsavay Gyulánál s Székely Katinka ő nagyságát, — kit közgyűzszeretetéért az általános tisztelet fénye fog körül, — megnyerni.

Ilyen vezérekkel győzelemre jutni nem nehéz feladat; s hála az égnek, hogy e vezéreket a szegény árváknak rendelte.

A fényesen feldíszített bálterem már esti fél 9 órakor zsúfolásig telve volt. Az eddigi szu-

kástól eltérően 2 sor széket kellett utólagosan berakni, hogy legalább a jó mamák helyet foglalhassanak.

A derék pénztáros Fejér Antal alig győzte adni a jegyeket. Dr. Balog Vendel a vendégfogadó kis bizottság elnöke szintén nem hagyta magát, mindent megtett arra, hogy a t. vendégek a helyszükéhez mértén is méltó elhelyezést nyerjenek.

Dr. Szacsavay Gyuláné bájós elnöknő, a rendező bizottság sorfalat képezve, éljenzéssel fogadta, míg ez alatt a zenekar a Rákoczy-indulót harsogtatta.

A város és vidék annyi szép bájós leánya gyűlt össze e bárra, hogy a táncosnők válogatása lehetetlen volt, mert az ember mindennel szeretete volna azonnal táncolni. A csinosabbnál csinosabb maszkok egész tábora tarkította meg a szép társaságot, kik nemcsak öltözékeik fényével, szellemes társalgásukkal, illedelmes maguktartásával a kíváncsiak egész tömegét vonták maguk után.

Igen csinos sok szép maszk közül föltűnőbb volt az éj királynéja, a havasi gyopár, a fehérli-lion, két apród, szoborvidéki oláhnő, az ügyes házalózsídó, 6 professor, egy japán, cigány, jós, stb. stb. A diszes ajándéktárgyak a 3 leg-szép maszk részére nem osztattak ki, mivel 11 órákor a legszebbek észrevétel nélkül eltűntek.

A táncos virágos jó kedvvel folyt. A négyeseket két nagy kolonban Benkő István és Nagy J. Lázár sok változattal, igen ügyesen rendezték. Még a vén házasság embereire is agglegényekre is elragadt a jó kedv s úgy kirugták a csárdást, hogy még a fiatalok is tanulhattak tőlük.

Fáraó fiait kitűnően huzzák a talp alá valót.

A város és vidék intelligenciája igen szép számmal volt jelen s a zord idő dacára bebizonyította, hogy a humán ügyekért lelkesülni, ál-dozni kész és méltányolja a népszerű ügybuzgó társelnökök fáradozását.

Eltérve ama régi ósdi szokástól, hogy a jelen volt mamák és hölgyek névsorát felsoroljam, a helyett azt kívánom, hogy a szép farsangon kinek-kinek teljesítse szívze-vágyát, adjon állandó boldogságot, hogy a jóllétnek örömeiben részesíthessenek másokat is.

Ama szép erkölcsi és anyagi siker, mely a köz-tiszteletben álló társelnökök és bizottsági tagok fáradozását koronázza: fényesen igazolja, hogy az önzetlen szívvel, nemes érzélemmel véghez vitt cselekedeten, ott van Isten áldása.

Az összes bevétel 259 frton felül van, s tiszta maradvány az árva-ház javára 190 frt. Zárhat-nám-e be méltóbb kívánsággal tudósítom annál, hogy sok oly nemes szívű honleányt adjon az ég hazánkban mint dr. Szacsavay Gyuláné szül. Székely Katinka ö nagysága, s gazdagitása honpolgáraink számát oly egyénekkel, mint dr. Bánffy Zsigmond, kik a szépért, jóért, nemesért nem csak maguk áldoznak, hanem másokat is arra buzdítanak.

Figyelő.

Különfélék.

— **Kinevezés.** Városunk derék szülötte, éveken át rendőrkapitánya, s később orsz. képviselője Benkő Sándor a pénzügyminiszteriumhoz tiszteletbeli miniszteri titkárrá nevezetett ki. Midőn ezt regisztráljuk, a legőszintébb örömmel szerencsét kívánunk az új pályához.

— **Szinészet.** Kézdi-Vásárhely város tanácsa Csóka Sándor igazgatónak június-julius havára helyhatósági engedélyt adott. Mi igazán örvendünk, hogy nyárára egy jól szervezett szintársu-latot s egy igen előnyösen ismert igazgatót nyer-tünk s meg vagyunk győződve, hogy a mi jó szin-házlátogató közönségünk ezuttal nem fog hiá-nyozni. Csóka ur közönségünknek régi ismerőse, mióta innen eltávozott, mindig a királyhágón tuli nagyobb városokban tartózkodott, sőt egy ideig a kolozsvári nemzeti színház igazgatója is volt s ugy társulatáról, mint igazgatói működéséről a sajtó mindig elismeréssel beszélt. Ezen körülmé-nyek kellő biztosítékot nyújtanak, hogy a kézdí-vásárhelyi színi-évad a közönség és igazgató köl-csönös megleléssel fog eltelni.

— **Kinevezés.** A m. kir. igazságügyminiszter Janosó Géza székelyudvarhelyi kir. ügyészségi irnokot a kézdívasárhelyi kir. törvényszékhez hely-lyezte át.

— **Kholera.** Szomorú igazság az, hogy a kholera az erős tél alatt nemcsak el nem pusztult, de a fő- és székvárosban nap-nap után újabb meg újabb esetek fordulnak elő, sőt még vidéken is szórva-

nyosan egy-egy megbetegedés történt. Ebből azon fájalmas következtetést kell tennünk, hogy a ta-vaszi enyhe napokkal megérkezik a vidékre is a betegség. A hatóságoknak tehát már el kell kez-de-ni a védekezési munkálatokat. A kézdívasárhelyi tanács már megtette e tekintetben az első lépést, mennyiben elrendelte, hogy márczius 31-ig min-denki köteles a gazdaságánál, házában összhal-mozott trágyát, szemetet, rothadásnak kitett hulladékot kihordatni, pöczegődröket, kutakat kitakarítani úgy, hogy a tavasz sehol se találjon a ragály tenyésztésére alkalmas talajt. Reméljük, hogy a lakosság saját érdekében a legpontosab-ban fogja teljesíteni a hatóság rendeletét s elke-rüli azon igen súlyos büntetéseket, mikkel a köz-egészségügyi törvény a mulasztókat sújtja.

— **Időjósolat.** E héten erősen elterjedt Három-széken a hír, hogy 10 től kezdve három napig oly hideg lesz, milyen még nem volt, azért tehát mindenki szerezze be fáját, élelmét három napra, mert különben vagy éhenhal, vagy megfagy. Ez a hír állítólag Brassóból szivárgott el hozzánk s hogy Falb-féle jóslat-e, vagy valaki tréfát csinált vele magának, nem tudatik, de az igaz, hogy nagy hitelre talált mindenfelé s sokan alaposan el is készültek a fagyos napokra. A jóslat ezuttal is alaposan eltalálta a dolgot: 10-én olyan enyhe idő kerekedett, hogy ugyancsak öröm volt nézni. S mit volt mit tenni, minden jámbor hívő sietett a kritikus napokra eltett élelmet és italt elfo-gyasztani, miből megére szóló katzenjammer ke-ltezett. Ilyen ártalmas dolog az időjósolat!

— **Kovácsnai hírek.** Hétfőn délután egy éhes farkas ütött tanyát a mezőszéli egyik lakos kert-jében. Ordas ur valószínűleg holmi zsiros falatnak közelletét gyanítva pogány módra koroghatott is gyomra, mert huzamos ideig, több óráig, leste a kedvező alkalmat a préda megragadására. Azon-ban észrevették jelenlétét s az őt ügyetlenül, míg fegyveres emberek érkeztek volna a helyszínére, elzavarták onnan. Ha olyan nagyon nem sietnek vele, a merész duvadat megkeríteni és elejteni könnyű dolog lett volna. — Egy kovácsnai illetőségű legény egy zabolai ifjut karddal kemé-nyen megvagdalt. A sebesült állapotba veszeljes, a mennyiben a feje van csunyán megjegyezve. — A 4-iki dalárdabál, bár az iszonyu szélvihar többeket, különösen a vidékieket elriasztotta a megjelenéstől, aránylag szépen sikerültnek mond-ható. Kár nincs, bár a Nemere kegyetlenül dol-gozott a jövedelem ellen. — Egy eddig még ismeretlen kompánia a baromfiak és a kis ma-lacok eltűnésével foglalkozik. Többen panaszkodnak ellene. Nyomra még nem akadtak.

— **Ítélet a Panama-ügyben.** A Panama-ügyben kiküldött bíróság Lesseps Ferdinándot és Lesseps Károlyt öt évi fogságra, Cottut és Eiffelt két évi fogságra és azonkívül mindnyá-ját pénzbüntetésre is ítélte.

— **Szabadsághősök emléke.** Arad város közgyü-lése, Barabás Béla orsz. képviselő indítványára, egyhangulag elhatározta, hogy az 1849. február 3-iki utcai harcban elesettek sírját a „Gyászoló Arad“ feliratu emlékkövel, mely jelenleg a séta-téren van, megjelöli s a sírhely környékét parki-rozza. Az utcai harc évfordulója alkalmából a minoriták templomában reviem volt.

— **A vasutak és a háború.** Wendrich ezredes, az orosz közlekedési miniszterium vasuti osztá-lyának főnöke Pétervárott a vezérkari törzstisz-tetek előtt e napokban arról olvasott fel, hogyan készülődjenek a vasuti igazgatóságok a hábo-rura? A felolvasón Wladimir nagyherceg is jelen volt. A felolvasó kifejtette, hogy Porosz-ország vasuti hálózata tízennégszer, Magyar-ország és Ausztria hálózata pedig nyolcszor oly sűrű, mint Oroszországé. Épp ily arányban áll a két szomszéd országgal Oroszország kocsikész-lete és vasuti személyzete. A katonai vonatokra Oroszországban legkedvezőtlenebbek a viszonyok.

— **Nyilvános köszönet.** Felülíztettek az ev. ref. egyházi dalkör által január 29-én tartott bál al-kalmából. (Folytatás). Kovács Dániel és Szá-bó Mózes urak ivén. Nagy Dénes sörgyáros 1 frt. Kovács János gabnakereskedő, Erdélyi Károly igazgató, Szász Dénes, Török Sándor, (Ikafalvá-ról) Szász Károly 50–50 kr. özv. Nagy Mózesné, Szotzyori János, János Gyula, Janosó Sámuel 40–

40 kr. Balogh János cipész, Vargha Antal 30–30 kr. Bencze József, Dézsi István, Szöcs Ferencz, id. Megyaszi Sándor, Csizsár Sámuel, Ráduly Damokos, Pap János, Jancsó Béla timár, özv. Szabó Elekné, özv. Barthos Gyuláné, Mágori Jó-zsef, Nagy Antal, Kovács János szíjgyártó, özv. Mészáros Dinelné, Mészáros Gyula 20–20 kr. özv. Rácz Jánosné, Rácz Gergely, Jancsó Dávid, Nagy Bálint timár 10–10 kr. Mágori Gyula és Kovács Sándor urak ivén. Gilyén Árpád es. kir. kamarás 2 frt. Csizsár Imre szeszgyáros 1 frt. Nagy Béla, Török Sándor, Kovács János mészá-ros 50–50 kr. Welreiter György, Bede Károly, Benkő Gábor, Jancsó Dániel 40–40 kr. Kovács Mózes, Fülöp Józsiás, Szabó Antal, ifj. Zsigmond György, Kovács János cipész, Popovics András, Jancsó Samu, Kovács András 30–30 kr. Nagy Gézané, Balogh Samu, Jancsó Károly, Szabó Ja-nos mészáros, Megyaszi István, Nagy Pál, Benkő Béla kereskedő, Kovács József szűcs, Csizsár Bá-lint 20–20 kr. Janosó Sámuel, id. Kovács Mátyás 10–10 kr. Szotzyori Dávid és Szöcs Al-bert urak ivén. Jakabos Agoston, Benkő Béla, Benkő József, Mágori Sámuelné, Balázs Ist-ván fogházfelügyelő, Perdi Mihály 20–20 kr. (Vége)

RÖVID HIREK.

Temesváron Nollinger István odaváló polgár jelentést tett a rendőrségnek, hogy 14 éves Mar-git nevű leánya hazulról eltűnt. A rendőrség a leány körözését rendelte el. — **Aradon** Blaha József csizmadia házában tűz ütött ki. A gazda felesége véletlenül a szobában volt, de a nagy füsttől valószínűleg elájult. A segítségére sietett szomszédok csak súlyos égési sebeiktől boritva, huzhatták ki a szerencsétlen asszonyt a lángok közül. — **Pancsován** Lislól Józsa napszámos rosszul bánt a feleségével, a miért az asszony gyufaoldatot kevert a férj kávéjába. Lislól észre-vette a dolgot s a méregkeverő asszonyt azonnal a rendőrséghez vitte, a ki bűnét tördelmesen be-vallotta. — **Debreczenben** Nemes Erzsébet szűcsné ujszülött gyermekét a csatornába dobta. A vizs-gálat kiderítette, hogy a osecsemőt a patkányok felfalták. A lelketlen anyát elfogták. — **Vág-Sellyén** Kaiser Salamon posztókereskedő üzlete teljesen leégett. A kereskedő háza, minthogy üzlete nem volt biztosítva, nagyon jelentékeny. — **Berlinben** egy Bohndorf nevű háztulajdonos felesége örüli rohamban megfojtotta tíz éves kis fiát. Az örvöngő asszonyt csak nagy nehezen fékezheték meg. — **Szeghalmon** Kovács Mihály háza, noha a háztető vastag hóréteggel volt bo-ritva, leégett. A ház biztosítva volt. — **Peregen** néhány nap előtt egy vészett eb több embert meg-mart. — **Csatáron** egy Molnár Károly nevű 22 éves legény a kutba esett. Mire kihúzták, már halva volt. — **Nagy-Kanisán** múlt hó 30-án a Stern-féle téglagyárban tűz ütött ki. A tüztöl-tó-ságnak sikerült a tüzvészektől lokalizálni. — **Réven** a malomcsatorna jége az ott játszó gyermekek lábai alatt beszakadt. Egy Seres Mihály nevű nyolcz éves gyermek a vízbe fullt, a többi sze-rencsén megmentették. — **Bakonszegen** Barta Róza odaváló téholyodott leány atyja lakásán felakasztotta magát.

Szerkesztői üzenet.

— „A sánta ujoncz“. Vettük. Köszönjük. Legközelebb jönni fog.

Piaci árak.

Kézdi-Vásárhelyt, 1893. február 9-én.

Buza (tisztá)	métermázsánként	7 frt — kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	4 frt 96 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	4 frt 66 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Zab	„	4 frt 75 kr
Törökbuza	„	4 frt 53 kr
Kása (köles)	„	11 frt 25 kr
„ (árpa)	„	16 frt — kr
Borsó	„	6 frt — kr
Lencse	„	17 frt 50 kr
Fuszulyka	„	5 frt 33 kr
Pityóka (legszebb)	„	— frt 80 kr
Marhahús	kilógrammonként	— frt 48 kr
Disznóhús	„	— frt 48 kr
Juh-hús	„	— frt 28 kr
Szalonna	„	— frt 64 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 24 kr

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Dobay János.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) **selyemgyára Zürichben**, privátmegrendelőknek közvetlenül szállít: fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb (mintegy 240 különböző minőség és 200 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó

A jegyzői pályára lépni óhajtok kellő képesítés hiányában a VI. oszt. vizsgára rövid idő alatt előkészíttetnek egy tanár által.

A siker biztos. Megkeresések „Vizsga 425.” jelige alatt intézőndők e lap kiadóhivatalához.

Alólirotnál Alesernátonban, a községben, sasoknak való jó minőségű cserefa jutányos árban kapható.

Cseh Zsigmond.

Manchen Mihály

mint a már 1822. és legjobb hír-

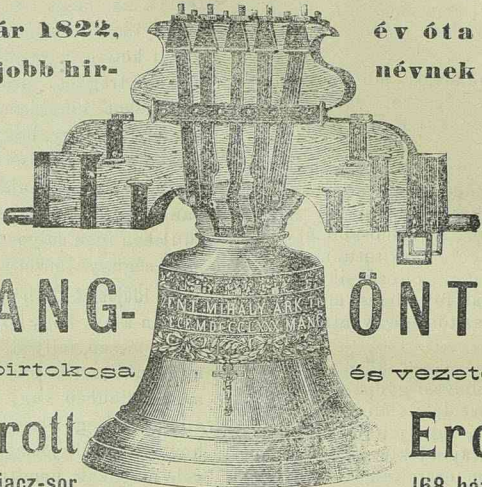
Forgó csapok

HARANG-ÖNTŐDE

birtokosa és vezetője

Segesvároli Erdélyben

felső piac-sor 168. házz. alatt.

Legjobbszerkezet

1-10

ajánlja magát a nagyérdemű közönségnek mindennemű új harangok készítésére cserefa tengelylyel vagy kovácsolt vas felszereléssel,ugymint kovácsolt vasból készült harangszékeket egy vagy több haranguak; valamint régi, megrongált állapotban levő harangok tetszés szerinti nagyságban való átöntésére, ugyszintén raktár-készletben levő kisebb rendű harangok pontos szállítására. Mindent a legjobb és legtisztább anyagból! Solid munka jótállás és jutányos árak s esetleg részletfizetés mellett.

Magyar királyi államvasutak. Keleti vonal.

Menetrend.

Érvényes 1892. október hó 1-től. PREDEAL—NAGY-VÁRAD. Érvényes 1892. október hó 1-től.

Allo masok	Vegyes vonat	Sze-mély-vonat	Gyors-vonat	Allo masok	Vegyes vonat	Sze-mély-vonat	Gyors-vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)			Medgyes	(ind. regg. 10.09	éjjel 12.53	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)			Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Szében felé)	(érk. " 10.31	" 12.53	
Botfalu	" 4.48	" 7.23	d. u. 2.48		(ind. " 10.47	" 1.18	
Földvár	" 5.07	" 8.03		Tövis (vend., elágazás Arad felé	(érk. d. u. 12.28	" 2.49	este 8.07
Mogyorós	" 5.26	" 8.23		Nagy-Enyed	(ind. " 1.08	" 3.47	
Apácza	" 5.42	" 8.37		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. " 1.35	" 4.07	
Köpecz	" 6.02	" 8.57			(ind. " 2.21	" 4.40	" 8.50
Agostonfalva	" 6.09	" 9.04		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. " 2.31	" 4.52	
Alsó-Bákos	" 6.26	" 9.20			(ind. " 3.08	" 5.20	
Homoród	" 6.55	" 9.46			(érk. " 3.18	" 5.26	
Kacsa	" 7.12	" 9.59		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. " 5.14	regg. 6.52	" 11.01
Bene	" 7.32	" 10.20			(ind. este 6.08	" 7.40	" 5.30
Erked	" 7.52	" 10.36		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. " 10.44	" 11.51	
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	" 8.23	" 11.03			(ind. " 11.04	" 12.09	" 2.18
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	" 11.19		Budapest	(érk. regg. 6.35	" 8.40	regg. 7.30
	" 8.53	" 11.29					

Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel 4.30	d. u. 1.10	d. u. 5.00	Brassó	indul reggel 5.20	regg. 8.50	d. u. 3.10
Imecsfalva	" 4.47	" 1.37	" 5.17	Szász-Hermány	" 5.39	" 9.09	" 3.29
Páva-Zabola	" 5.04	" 1.44	" 5.34	Prázmár	" 6.01	" 9.31	" 3.53
Kovászna	" 5.26	" 2.16	" 6.06	Kökös	" 6.14	" 9.44	" 4.06
Barátos	" 5.46	" 2.41	" 6.36	Uzon	" 6.27	" 9.57	" 4.23
Nagy-Borosnyó	" 6.01	" 2.56	" 6.51	Kilyén	" 6.42	" 10.12	" 4.38
Eresztevény	" 6.18	" 3.13	" 7.08	Sepsi-Szentgyörgy	" 7.04	" 10.32	" 5.03
Sepsi-Szentgyörgy	" 6.53	" 3.53	" 7.48	Eresztevény	" 7.31	" 10.59	" 5.31
Kilyén	" 7.03	" 4.03	" 7.58	Nagy-Borosnyó	" 7.49	" 11.17	" 5.53
Uzon	" 7.17	" 4.19	" 8.12	Barátos	" 8.13	" 11.41	" 6.22
Kökös	" 7.30	" 4.32	" 8.25	Kovászna	" 8.40	" 12.08	" 6.40
Prázmár	" 7.47	" 4.51	" 8.47	Páva-Zabola	" 8.53	" 12.21	" 6.53
Szász-Hermány	" 8.07	" 5.14	" 9.07	Imecsfalva	" 9.08	" 12.36	" 7.08
Brassó	érk. délelőtt 8.25	" 5.32	este 9.25	Kézdi-Vásárhely	érk. reggel 9.26	d. u. 12.54	este 7.26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.